

مahannameh shahyad - شماره ۷۵

پروانه وزارت کشور شماره ۲۱۲۹

سردیبر و مدیر مسئول: میخائل پنحازی

عضو اتحادیه سردبیران و خبرنگاران اسرائیل

تلفن/فکس: ۰۵۰۳۸۵۰۳ پن: ۰۵۱-۲۰۸۸۵۰، ۰۵۸-۳۶۳۴۹۱

صندوق پستی ۱۲۳۴ خولون ۵۸۱۱۲

شایاد - گلیون ۷۵

رشیون مشرد הפנים מס. 2129

מ"ל: פונחסי קוז הפקטות * עורך ראשי: פונחסי מיכאל

טל/פקס. 03-5038503

פלאפון: 058-363491, 051-208850

ת. 1234. 58112 חולון

سایت اینترنت (כתובת توسعه آنلاین) web. address: www.shahyad.cjb.net

e-mail: پست الکترونیکی (דואר אלקטרוני): penhasi@yahoo.com

این המרכת אחראית על תוכן המודעות
כל הזכויות על עיצוב גוף של המודעות שמורות למערכת

آخر تا کی؟!!!...

سی سال دربداری، سی سال بی رهبری، سی سال چشم بندی و نابرابری. آخر تا کی؟

در پی سرمقاله شماره قبل، عکس العملهای مشبت و منفی بسیاری به دفتر مجله رسید که مهمترین آن انتقاد یکی از رهبران سازمانهای ایرانی بود که گله میکرد چرا ناحقانه!

به مسئله همبستگی سازمانهای موجود پرداخته ایم. بحث این گفتگو برایه این اصل بود که گلایه ما از عدم برنامه

ریزی و پایه گذاری صحیح برنامه، انتقادی نامناسب است. در جواب این سؤال که اولاً چرا این طرح با

شرکت تمامی سازمانهای ایرانی موجود در کشور همانگ نمیشد، آن سرور عزیز یا تلفن جواب دادند که دو یا سه

سازمان تشکیل دهنده طرح "اتحاد سازمانهای ایرانی" اکثریت را تشکیل داده و دیگر سازمانهای کوچک در

اقلیت اند. و در پاسخ به سؤال دوم که چرا قبل از اغاز این طرح برای ایجاد یک رهبری کارдан و آگاه که مورد قبول

مردم باشد، انتخاباتی صورت نمی گیرد؟ پاسخ این بود که پس از اتحاد این سازمانها، طی یکی دو سال اینده انتخابات

عملی خواهد شد...

البته با نگاهی کوتاه به سابقه امر دموکراسی در رهبری جامعه خویش درمی باییم که موضوع انتخابات در این

جامعه امری کاملاً ناشناست و از حدود سی سال پیش تاکنون که جامعه ایرانی مقیم اسرائیل صاحب سازمان و

مدیریت هایی شده است حتی یک انتخابات درست و حسابی در راستای تعیین رهبران جامعه که حکم نمایندگان

ما در مقابل دیگر ایرانیان کشورهای خارج را بازی مینمایند، بعمل نیامده است. البته در اینجا همانطور که

توجه کرده و نیز باز خواهید دید ما اسم و رسمی از هیچ فرد و سازمانی را نمی بربم تا خدامی ناگردد مسئله شخصی

و ناراحتی برای کسی پیش نماید، بلکه در اینجا حرف ما حرف مردم است و حرف نابرابری و نابسامانیها. و چرا ما

بعنوان یک نشریه (و نه حتی ماهنامه) فارسی زبان باید این وظیفه سنگین را بدوش بکشیم؟ در جواب باید گفت که در

این مدت ۱۲ سال فعالیت انتشاراتی و مطبوعاتی، براتب مردم کوچه و خیابان با نامه و تلفن و درخواستهای

شخصی از مخصوص استه اند و هنوز هم میخواهند که صدایشان را از این طریق بگوش این رهبران دائم الامر

برسانیم. و حالا که چند سالی است که طرح تک سازمان کردن جامعه ما مطرح شده است این درخواستها بعد

تازه تری را بخود گرفته است. در اینجا باید پرسید چرا در این مدت مديدة اجرای این پروژه

نه تنها عملی نشده بلکه پایه ریزی آن حتی موفق نبوده است بقیه در صفحه 5

مدیریت تالار بهشت شیراز

موعده پیح، جشن هایی
و آزادگی قورم بهود را
به کلیه همطنان
عزیز تریک عرض مینماید

خیابان پنکاس ۲ بت یام، تلفن: ۰۳-۵۰۷۲۲۶۴

خاطراتی از رضا شاه پهلوی

به نقل از مطبوعات، رجال سیاسی و کتب تاریخی

تهیه کننده: ب. بوستانی

یادداشت‌های رضا شاه

در اولین روز زمامداری فرقه، امریه زیر را صادر نمود: "نام پولیکه اختصاص بفرقه قزاق دارد باید بدون دیناری حیف و میل صرف خربزاری اسلحه و لباس افراد برسد. بهیچ صورتی اجازه غنیدم که یک پول سیاه از آن بجیب یک صاحب منصبی برود."

پس از صدور این دستور هر روز شخصاً بشق و تمرين افراد پرداختم و از خارج بانهایت بیداری مراقب حوادث نگهبان برای محافظت قصور شاه و باشکها و مطبوعات و عمارت‌های هیئت دولت بگذارد که آنها را محافظت نمایند. بعضی معتقد بودند که بورود ما جویهای خون جاری خواهد شد ولی هیچ حادثه رخ نداد. تنها یکفر پالیس که جلو خانه رئیس وزرا مقاومت نمود کشته شد. دیگر نه کسی کشته شد و نه خانه و ملک و دکانی بغارت رفت.

بس‌زدن آفتاب در روز اول تصرف تهران، احمدشاه فرمانی صادر نمود و مرا بر بیاست ارکان جیش و فرماندهی کل قوای شاهنشاهی تعیین نمود. از

سپرستی رنج میرید و جان میکند. (شمار قوانی که رضاخان از افراد قزاق تحییز کرده و در اختیار داشت ۲۵۰۰ نفر بودند. در ۱۵ شباط ۱۹۲۰ این قوا فرماندهی رضاخان حمله به تهران را آغاز نمودند).

در عصر روز ۲۱ شباط لشکر بعزم تهران حرکت نمود. از دروازه قزوین نیروی موارد پایتخت شد و هیچ‌گونه

* سیاست مستقل ملی ایران به حداکثر درخشندگی خود رسیده است.

* سیاست ما در برنامه پنجم بردو اصل استوار است: رونق کشاورزی و توسعه رفاه اجتماعی

(در مراسم گشایش مجلسین - ۱۵ مهر ۱۳۵۱)

* سادات هم میتوانند بجنگ و هم میتوانند صلح کند.

* قدرت خرید همه چیز را داریم.

* ایران در برابر بازار مشترک روش سخت تری را اتخاذ میکند.

* هیچ کشوری نمی‌تواند با سلاحهای معمولی به کشور من حمله کند.

* چند سال قبل از فولکس واگن خواستیم در ایران کارخانه بسازد علاقه‌ای نداشت. امروز آنها تقاضا میکنند و ما

جواب منفی می‌دهیم.

(در مصاحبه با اشپیگل - ۱۹ بهمن ۱۳۵۳)

سخن شاه

میشدند. به اهالی عفو عمومی دادم و مبالغی صرف میکشید آنها کردم زیرا بیشتر فقر و فاقه بود که آنها را قادر به مواقف مخالفین نمیکرد.

از گیلان متوجه خاموش ساختن فته های قبایل یاغی ترکمن در آذربایجان و قبایل اکراد در ماکو شدم و تمامی این مناطق را امن و امان و بدولت مرکزی مطع غودم و به تهران بازگشتم. اهالی تهران خدمات و جان فشانی های مرا

من در پیش داشتم تشکیل یک ارتش متعدد، یک نیروی قوی که بتواند بر دوره خودسری و طغیان روسای عشاپر و ملوک طوایف که مستهظر بداخله اجانب بودند پایان بدهد و یک نظم و آرامش خلل ناپذیری در سراسر کشور ایجاد کند و همه را یک کاسه مطیع حکومت مرکزی نماید. هیچ امری از امور داخلی ما از کوچک و بزرگ نبود جز اینکه انگشت خارجی در آن دخالت داشت. □

تقدیر نمودند، شهر را آئین بستند چراغانی کردند. چون دیدند و فهمیدند کشور از هم پاشیده و پر از آشوب بهم پیوسته. امنیت و انتظام در سراسر مملکت حکم فرماده، حکومت مرکزی بر تمام اوضاع مسلط است. در همه جایک قانون جاری است که درباره همه مساوی اجرا میشود. ملت واحد تحت زمامداری حکومت واحد در سایه قانون و عدالت واحد مثل همه ملل زنده منظم زندگی میکند.

مشکل ترین و سخت ترین کاری را که

ادامه سرمهقاله

بعقیده ما دلایل این امر را بدین ترتیب میتوان تشریح نمود:

- ۱- ریاست طلبی و حس جاه طلبی بعضی از مسئولین: که باعث شده حتی تلاش‌های سازمانها و شخصیت‌های ایرانی صالح داخل و خارج از اسرائیل بی نتیجه باند. نقطه‌نما و جه این مسئله در بعد وسیعتر کاملاً نظیر آنچه است که در حکومت‌های دیکتاتوری دول جهان سوم بخصوص آقایان فیدل کاسترو، قدافی، صدام ملعون، اسد و عرفات میگذرد.
- ۲- عدم رهبری سالم و مناسب: نتیجه و کارنامه منفی چندین و چند ساله این رهبران به خوبی نشان میدهد که این دیکتاتورها هرگز برای مانه تنها رهبر در چهارچوب زندگی جامعه ایرانی این کشور بلکه حتی نماینده مناسبی برای شناساندن درست ما به دیگر جوامع کشورهای خارجی نبوده اند. واقعیت بر این است که ما خود نخواسته دهها سال است که از یک رهبری نادرست دائمی غیرقابل تعویض و غیر مردمی رنج میریم.
- ۳- برنامه ریزی نادرست در تقسیم منابع مادی: بخصوص در تعیین اولویت‌ها بر اساس نیازهای اولیه جامعه که باز این امر از همان اصل بالا یعنی مدیریت ضعیف و ناکاشه ناشی میگردد.

همین زنجیره شکسته است که باعث گردیده تمامی طرحهای همبستگی تاکنون به نتیجه مشتی نرسیده و برخلاف جامعه کوچکی نظیر عراقی های مقیم اسرائیل پس از پنجاه و پنج سال ایرانیان برای خود یک سازمان حقیقی و حقوقی آنطور که در خور شان و منزلت آنهاست نداشته باشند. جای بسی خجالت و سرشکسته گی است که در عنفوان قرن بیست و یکم ما هنوز که هنوز بوبی از دموکراسی اجتماعی نبرده ایم. مگر در این جامعه ۲۰۰ هزار نفری ما که به افتخار میتوان ادعای نمود سرآمد دیگر جوامع مقیم این کشور است، افراد جوان، خلاق، روشنفکر و با استعداد که خوبی رهبریت آنها بر این فسیلهای شبهه صدام کمتر نیست کم داریم؟ آیا ما باید واقعاً به گوش ای بنشینیم تا "جورج بوش" تازه ای از آنسوی آبها وضع اجتماعی ما را روشن نماید تا پس از آزادی جامعه از زنجیر این بودجه خواران، همکنی زیر پا و پرچم او بوسه زنیم که آزادی را برای ما به ارمغان آورده؟

در دنیاکتر از همه اینکه هر وقت فردی برای تصحیح این راه ناهموار سربرآورده دیگران عانا سر او را به زیر خاک کرده اند. دوستان عزیز و شماشی که از انتقادات ما رنجیده خاطر شده و میشوید، متناسفانه شما در کلاس اول دموکراسی و رهبریت رفوزه شده اید. می پرسید چرا؟ زیرا پایه اولیه دموکراسی انتقاد مثبت است. ما کسانی نیستیم که فکر تخریب و ویرانی در سر داشته و نه در این راه منافع شخصی خود را پیش خواهیم برد. ولی مطمئناً آن کسی نیز نخواهیم بود که باستن چشم و گوش و زبان خود سر به زیر چاقوی این رجال بسپارد.

البته ما همیشه برای انتقال داشش و تجربیات خود جهت پیشرفت اهداف اجتماعی فرهنگی جامعه مان آماده بوده و از این سازمانها یا سازمان واحد آینده دعوت می‌نماییم تا از اطلاعات و آموزه های ما بهره برداری نمایند. اطلاعات و انتشاراتی که ظرف دوازه سال گذشته در تمامی امور انتشاراتی، مطبوعاتی، سیاسی، و یا اداره امور کتابخانه و سایتهای اینترنتی با حداقل بودجه نصبیان شده و هر چند در این کوتاه مقاله جای بحث و توضیح در رابطه با آن نیست، ولی باید ادعای نمود که بخدا قسم اگر تنها یک درصد بودجه این سازمانها در اختیار ما بود، میتوانستیم زمین و آسمان را بهم بدوزیم. باشد تا آغاز این سال نو ایرانی پایانی باشد بر این نابسامانی ها.

سردبیر